

[P. E. Eriksen.]

ligste, at børnetilskuddet må følge barnet, på den måde at det følger den, der har forældremyndigheden, men således, at moderen, hvis hun begærer det, kan få pengene udbetalt; på den måde stiller man i hvert fald forældrene lige. Vi må i denne forbindelse også drøfte, hvordan vi kan koordinere de forskellige ordninger.

Jeg nævnte ved sidste behandling den 14. oktober 1966 spørgsmålet om forbindelse mellem de forskellige kommissioner, som vi har siddende; socialreformkommissionen, kvindekommissionen, tjenestemandskommissionen og kommunallovskommissionen, og ved sidste første behandling nævnte socialministeren, at han ville rykke kvindekommissionen for svar på spørgsmål, der tidligere har været stillet, om, hvordan kommissionen så på visse af disse spørgsmål. Nu kunne den nye minister passende benytte lejligheden til at rykke videre for en udtalelse fra den side.

Jeg mener, at der er en meget nær forbindelse mellem disse ting og det, som vi ønsker at være med til at gennemføre, og vi vil positivt arbejde for, at resultatet bliver en forenkling og en effektivisering af det hele. Vi hilser med tilfredshed lovforslagene mange positive enkeltheder; at enker får samme stilling som fraskilte, at børnetilskud rykkes frem til udbetaling fra barnets fødsel. Måske kunne man i den forbindelse overveje spørgsmålet om moderskabsydelse og børnetilskud, og på hvilken måde de kunne indgå i en fælles løsning. Der er også positive bestemmelser om særlige børnetilskud til enliges, til invalider og til folkepensionisters børn. Samtidig med, at jeg nævner disse ting, vil jeg også gerne nævne det spørgsmål, jeg også tidligere har været inde på, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt det offentlige ydelse for tabt arbejdsfortjeneste i de 14 uger for kvinder, der udfører lønnet arbejde for andre, ikke betyder en forskelsbehandling over for den hjemmearbejdende hustru — jeg tænker på spørgsmålet om barselsdagpengene i lov-

forslaget — og jeg synes også der er grund til at se på spørgsmålet om administrationen på dette område sygekasserne og de sociale udvalg imellem.

Der er spørgsmålet om de penge, der skal anvendes til disse ting. Jeg har nævnt det tidligere og understreget det over for den nye minister nu her. Har man gjort sig nogen tanker om, hvorfra man vil hente de 171 mill. kr., som staten skal betale ifølge forslaget? De 19 mill. kr., som kommunerne skal tage sig af, er der også grund til at tage med ind i overvejelserne. Jeg ved godt, at lovforslaget ikke skal træde i kraft før 1. juli 1968, men jeg understreger det altså her. Jeg mener, at der ligger mange positive ting i disse forslag, og vi vil gerne være med til udvalgsdrøftelser herom. Vi mener fra venstres side, at børnetilskuddene er en af vejene til en fornuftig familiepolitik. Investering i den yngste generation er en investering i fremtiden, og familien er et centralt led her.

Jeg vil i denne forbindelse pege på, om vi nu også løser problemerne for de hjem, hvor der er handicappede børn, som forældrene beholder i hjemmene; det drejer sig om åndssvage, sindslidende, blinde og på anden måde invaliderede. Deres og deres forældres problemer må vi også have med ind i billedet, dem må vi også tænke på, og det vil jeg også gerne trække frem her.

Alt i alt en lovgivning, der peger på en vej til løsning af nogle af familiens problemer.

Asger Jensen: Efter mit skøn er der ingen særlig anledning til ved denne tredje førstebehandling af forslag til lov om børnetilskud og andre familieydelser at trække ret mange principielle synspunkter frem. Det ligger jo sådan, at der allerede har været gjort et betydeligt arbejde i udvalget, men vi mangler at nå frem til nogle realiteter; vi mangler bl. a. svar fra ministeren på nogle skriftlige spørgsmål. Jeg glæder mig over, at den nye minister siger, at det vil være rimeligt, at der kommer ændringsforslag til